

Med hensyn til forsikringsområdet bemærkes, at forsikringssselskabet hidtil alene har skullet oplyse om det kommercielle formål med den telefoniske henvendelse, fortrydelsesretten og muligheden for at frabede sig fremtidige henvendelser, mens der efter forslaget herudover skal gives forbrugeren en lang række oplysninger om bl.a. den konkrete forsikringsydelse og aftalevilkårene.

Ved vurderingen af undtagelserne fra forbudet mod uanmodede telefoniske henvendelser må der efter Justitsministeriets opfattelse lægges vægt på, at de erhvervsdrivende er omhyggelige med at overholde oplysningspligten i forbindelse med telefonsamtalen og dermed begrænser overrumplingsmomentet. Justitsministeriet vil på den anførte baggrund følge udviklingen vedrørende klagesager om uanmodede telefoniske henvendelser med henblik på, hvis det viser sig, at reglerne ikke overholdes, at tage initiativ til at ophæve undtagelserne fra forbudet mod uanmodede telefoniske henvendelser.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgsflertallets forslag.

Der henvises til lovforslagets § 6, stk. 2, og § 31, nr. 1 (den foreslåede § 34 b i forsikringsaftaleloven).

4.2.2.3. Uanmodet levering af varer og tjenesteydelser.

Udvalget foreslår en videreførelse af den gældende regel i forbrugerftalelovens § 4 om uanmodet levering af varer og tjenesteydelser, herunder finansielle tjenesteydelser.

Af bestemmelsen følger det, at hvis en erhvervsdrivende fremsender eller afleverer en *var*e til en forbruger uden dennes forudgående anmodning, og dette ikke skyldes en fejl, kan forbrugeren beholde varen vederlagsfrit. Udfører en erhvervsdrivende en *tjenesteydelse* for forbrugeren uden dennes forudgående anmodning, kan forbrugeren ikke blive forpligtet til at betale vederlag herfor.

Udvalget finder, at der ved en videreførelse af bestemmelsen vedrørende tjenesteydelser, der er indsat ved ændringen af forbrugerftaleloven i 2000 med henblik på gennemførelse af artikel 9 i det generelle fjernsalgsdirektiv, samtidig kan ske opfyldelse af artikel 9 i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.

Der henvises til betænkningen side 210-211 og 262-263.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 8 og til

§ 31, nr. 1 (den foreslåede § 34 c i forsikringsaftaleloven).

4.2.3. Oplysningspligt.

4.2.3.1. Oplysningspligtens område.

Særskilte reguleringer af oplysningspligten ved dørsalg og fjernsalg.

Udvalget stiller forslag om et kapitel i forbrugerftaleloven indeholdende regler om oplysningspligt ved aftaler indgået ved fjernsalg og visse aftaler indgået uden for fast forretningssted, jf. ovenfor i afsnit 4.2.1.3.

Udvalget foreslår ikke fælles regler om oplysningspligt ved aftaler indgået uden for fast forretningssted og aftaler indgået ved fjernsalg.

Baggrunden herfor er, at der er forskel på omfanget af oplysningspligten efter dørsalgsdirektivet og de to fjernsalgsdirektiver, og der er efter udvalgets opfattelse ikke grundlag for i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted at pålægge den erhvervsdrivende oplysningsforpligtelser ud over, hvad der følger af dørsalgsdirektivet.

Der foreslås heller ikke fælles regler for fjernsalg af varer og ikke-finansielle tjenesteydelser og fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Visse af oplysningskravene efter de to direktiver svarer indholdsmæssigt til hinanden, men den erhvervsdrivendes oplysningspligt ved almindeligt fjernsalg er ikke lige så omfattende som efter direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Også pligten til at give oplysninger på varigt medium - hvis opfyldelse er afgørende for, om fortrydelsesfristen begynder at løbe, jf. afsnit 4.2.4.2 nedenfor - er mere omfattende ved finansielt fjernsalg.

Da visse af direktivernes oplysningskrav som nævnt er indholdsmæssigt sammenfaldende, kan der dog efter udvalgets opfattelse opnås en vis forenkling ved at anvende en fælles formulering af de oplysningskrav, der indholdsmæssigt svarer til hinanden.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 246-248 og 282.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets overvejelser, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. lovforslagets §§ 10-15.

Særligt vedrørende oplysningspligten ved forsikringsaftaler.

I kommissoriet for udvalgets arbejde blev udvalget bl.a. bedt om i forbindelse med gennemførelsen af det finansielle fjernsalgsdirektivs regler om forsikringsydelse at overveje forholdet til de gældende regler om oplysningspligt ved forsikringsaftaler. Udvalget blev